

Reflecții pe marginea unor recenzii scrise de gazetarul Vasile Avram

Article history:

Received: 22.10.2024

Reviewed: 18.11.2024

Accepted: 10.12.2024

Available online: 31.12.2024

Gabriel HASMAȚUCHI

gabriel.hasmatuchi@ulbsibiu.ro

Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu

DOI: <https://doi.org/10.56177/eon.5.4.2024.art.8>

Title: “Reflections on some book reviews written by the journalist Vasile Avram”

Abstract: Through this article, we intended to bring to the attention of the public only a small, but, nevertheless, conclusive part of the contribution of the publicist Vasile Avram (1940-2002). The analysis focuses on 25 book reviews published by the journalist in *Transilvania* journal between the years 1977 and 1989 under the “Mișcarea literară” column. This selection gives us the possibility to focus on a certain sub-category belonging to the opinion journalism that Vasile Avram often opted for, to aesthetically guide the targeted audience. We consider these critical texts sufficient to illustrate that the journalist had the rare quality of a critic of good taste.

Keywords: aesthetic orientation; *Terra mirabilis*; criticism; title; description; interpretation; evaluation; value judgments.

Rezumat: Prin intermediul acestui articol ne-am propus să readucem în atenția publicului doar o mică parte, dar, totuși, concludentă, din contribuția publicistului Vasile Avram (1940-2002). Analiza are în vedere 25 de recenzii publicate de gazetar în revista *Transilvania* între anii 1977 și 1989 la rubrica „Mișcarea literară”. Acest florilegiu ne oferă posibilitatea de a ne focaliza asupra unui specii aparținând jurnalismului de opinie pentru care a optat, deseori, Vasile Avram pentru a orienta estetic publicul-țintă. Considerăm suficiente aceste texte critice pentru a ilustra că jurnalistul a avut rara calitate a unui critic de bun gust.

Cuvinte-cheie: orientare estetică; *Terra mirabilis*; critică; titlu; descriere; interpretare; evaluare; judecăți de valoare.

Introducere

Criticul Ioan Mariș a observat că opera scriitorului și cercetătorului Vasile Avram „induce un program paideic”¹ și „se deschide spre un orizont de așteptare al unui cititor cu o cultură literar-filosofică”². Tot în acest registru pot fi încadrate și recenziile pe care le-a publicat, din 1976 încoace, în revista *Transilvania*, de pildă.

După cum se știe, recenzia, ca „specie a jurnalismului de opinie”³, pe lângă faptul că informează rapid cititorul, are și o funcție de orientare estetică⁴. De-a lungul activității sale, Vasile Avram s-a aflat printre publiciștii care s-au implicat constant în modelarea culturală a

¹ Ioan Mariș, „Prefață: *Daimon-ul creației lui Vasile Avram*”, în *Vasile Avram, omul și opera: din Lemniu la Nicula – un ocol prin lume*, editor Ștefan Mariș (Editura Ethnologica, 2011), 9.

² *Ibidem*.

³ Cristian Florin Popescu și Radu Bălbăie, *Mic dicționar de jurnalism* (Fundăția Rompres, 1998), 101.

⁴ *Ibidem*.

publicului, călăuzindu-l și, totodată, slujindu-l¹, degustând și evaluând cu devotament și onestitate operele literare recenzate².

Indiferent de preocupările pe care le avem, Rod Allen precizează că în general „recenzia este cea de-a doua slujbă a tuturor”³. În cazul unui jurnalist angajat cultural o atare îndeletnicire editorială nu-i poate lipsi din fișa postului. Și cu Vasile Avram, lucrurile s-au petrecut întocmai, după ce s-a stabilit la Sibiu, în 1976, an în care a început să publice studii și articole critice în revista *Transilvania* și în ziarul *Tribuna Sibiului*, la cel din urmă periodic deținând chiar și o rubrică intitulată „Arta în cetate”. Textele din cele două publicații ne relevă un ziarist matur, competent, cu valori culturale clar definite, care stăpânește tehnici de redactare jurnalistice și literare, fiind înzestrat cu o remarcabilă capacitate critică.

După opt ani de ucenicie gazetărească⁴ la *Informația Harghitei*, și-a dezvoltat abilități multiple, concepând și elaborând cu multă pricepere variate genuri jurnalistice și literare, fiind totodată și un competent cercetător al folclorului românesc și al gândirii arhaice, adaptându-se cu ușurință oricărui tip de media și categoriilor de public⁵.

„Spiritul său critic, combativ și curajos” și „talentul său de scriitor autentic”⁶, cărora le adăugăm și vasta cultură de care dispunea, l-au evidențiat pe Vasile Avram în rândul conaștrilor. În calitate de colaborator sau redactor al revistei *Transilvania* a avut, de mai multe ori, și sarcina de a recenza cărți apărute la editurile prestigioase din România.

Considerații privind metoda

Exegeza pe care o întreprindem se focalizează asupra unor recenzii publicate de Vasile Avram în revista *Transilvania* între anii 1976 și 1989⁷. Este vorba doar de 25 de texte⁸, suficiente probe pentru a demonstra competența critică a publicistului, cât și de a-i urmări evoluția scriiturii. Aceste articole au văzut, inițial, lumina tiparului în prestigioasa publicație sibiană la rubrica „Mișcarea literară”, unde publicau articole critici reprezentativi din Sibiu și din țară⁹. Ulterior, textele au fost incluse și în antologia *Terra mirabilis*¹⁰ și corespund celei de-a doua etape de creație a gazetarului.

Având în vedere principiile care stau la baza scrierii unei recenzii și specificul publicației în care au apărut aceste materiale, ne propunem să investigăm dacă din perspectiva redactării unor astfel de articole sunt respectate cerințele, etapele (descriptivă,

¹ Rod Allen, „16. Arta de a scrie recenzii”, în Richard Keeble (coord.), *Presa scrisă: o introducere critică*, trad. de Oana Dan (Polirom, 2009), 207.

² *Ibidem*.

³ *Ibidem*.

⁴ Ilie Șandru, „Vasile Avram la *Informația Harghitei* 1968-1976”, *Informația Harghitei*, 20 octombrie 2015, 3.

⁵ Rod Allen, „16. Arta de a scrie recenzii”, 207.

⁶ Ilie Șandru, „Vasile Avram la *Informația Harghitei* 1968-1976”, 3.

⁷ Începând cu textul nr. 1 (1977) și încheind cu nr. 10 (1989).

⁸ Vezi „Deliciile și capriciile lecturii”, „Actualitatea *Sburătorului*”, „Reabilitarea unui concept” „Tragismul de priveghi” „*Partitur montes...*”, „Moștenirea comisului Ioniță”, „O demonstrație necesară”, „Edenul poeziei”, „Când criticii se amuză”, „Pagini de critică literară”, „Virtuțile comentariului”, „Fascinația compoziției”, „Orgoliul intelectual”, „Actualitatea clasicului”, „Un critic de gust”, „Critică de interpretare”, „Romulus Cioflec: *Vârtejul*”, „Exorcizarea epicului”, „Alex. Rudeanu: *Fratele norocos*”, „O personalitate a culturii românești din secolul al XVII-lea – erou de roman”, „Pretexte de orientare estetică”, „Ce mai scrie, cum mai scrie Adrian Păunescu”, „Rafinatele delicii ale cultivatorului de mărar”, „Arderea de tot a poetului” și „*Moara de pulbere*”, articole incluse în *Terra mirabilis: publicistică*, ed.: Ștefan Mariș; postf.: Augustin Cozmuța (Editura Etnnologică, 2010), 255-333. Aceste recenzii pot fi accesate și descărcate, în baza unui abonament, și din baza de date Arcanum: <https://adt.arcanum.com/ro/discover/>

⁹ În primul număr din *Transilvania* (1977), în cadrul acestei secțiuni semnează, de pildă, urmării scriitori: Titu Popescu, Eugen Onu, Mircea Ivănescu, Ilie Guțan, G. Nistor, Nae Antonescu, V. Chifor și Stefan Sienerth. În acel moment, publicația era condusă de criticul Mircea Tomuș.

¹⁰ Vasile Avram, *Terra mirabilis: publicistică*, ed.: Ștefan Mariș; postf.: Augustin Cozmuța (Editura Etnnologică, 2010), 255-333. Lucrarea are 664 de pagini.

interpretativă și de evaluare¹⁾ și dacă și cum se poziționează critic în raport cu fiecare carte, astfel încât să-i ofere cititorului un ghidaj estetic și o cheie de înțelegere²⁾ a operei respective.

Analiza, luând în calcul obiectivele deja enunțate, se sprijină pe criteriile de concepere și elaborare a recenziilor prezentate în câteva studii de referință destinate jurnaliștilor³⁾.

Această examinare critică se răsfrânge nu doar asupra procesului redactării, dar și asupra documentării, cât și a observațiilor și a judecăților de valoare emise de critic. Revista *Transilvania* fiind o publicație etalon a avut și un rol foarte important în asigurarea unei informări și formări culturale, dinspre local radiind, datorită colaboratorilor foarte competenți, spre național. Recenziile și/sau articolele critice publicate în paginile acestui periodic cultural ofereau lunar cele mai adecvate recomandări tuturor lectorilor. Publicația este, și astăzi, un prestigios periodic academic din Sibiu.

Rafinament compozițional și judecăți de gust

În ipostaza de critic, Vasile Avram și-a însușit până la desăvârșire „arta de a scrie recenzii”⁴⁾. Trecute prin filtrul lecturii chiar și la câteva decenii după apariția lor, aceste texte sunt de referință. Funcțiile lor pot fi de trei feluri: 1) de a orienta cititorul și de a-l influența în luarea deciziei de a citi sau nu cartea respectivă; 2) de a fi utilizate de către cercetători; și 3) de a constitui un model de bună practică pentru studențele și studenții de la științe socio-umane, de pildă, care doresc să recenzeze varii lucrări, căci recenzia trebuie privită ca „o provocare creativă”⁵⁾ prin intermediul căreia, „prin practică permanentă”⁶⁾ fiecare dintre noi își poate dezvolta „propriul stil”⁷⁾.

Din perspectiva redactării, a formei și a conținutului, recenziile eseistului Vasile Avram scot la lumină un critic cu o cultură vastă, sincer și echilibrat. Din textele analizate, observăm că fiecărei lucrări comentate îi corespunde o documentare pe măsură și o poziționare critică adecvată. Fiind vorba de o revistă literară, articolele de acest fel sunt predominant subiective⁸⁾, cu accente ironice uneori⁹⁾, dar susținute de „obiectivitatea”¹⁰⁾, care se reflectă din „informația strictă”¹¹⁾ sau din „cultura personală a jurnalistului” ori de câte ori acesta corelează idei¹²⁾ sau prezintă contextul, stabilește genul și stilul și oferă cititorilor „câteva informații despre autor”¹³⁾. Pentru Vasile Avram, documentarea era esențială. Pe lângă lucrarea recenzată, lectura și scrierile precedente ale autorului în cauză, dar și alte articole în care alți critici s-au pronunțat asupra opului în dezbatere.

Din perspectiva nivelurilor de lectură, având în vedere faptul că recenzia face parte din rândul articolelor de dimensiuni reduse, ne vom opri doar la nivelurile unu și trei, adică la titlu și la text. Recenziile lui Vasile Avram sunt însoțite, fiecare în parte, doar de titlu, în general unul incitant, conform „stilului casei”, cu scopul de a acroșa cititorul/cititoarea. Iată câteva

¹⁾ F. David Martin and Lee A. Jacobus, *The Humanities Through the Arts*, Art Education, 10th ed. (McGraw-Hill Education, 2019), 398.

²⁾ *Ibidem*.

³⁾ Vezi Allen, „16. Arta de a scrie recenzii”, 207-211; Yves Agnès, *Introducere în journalism*. Traducere de Ovidiu Nimigean (Polirom, 2011), 301-304; Popescu și Bălbăie, *Mic dicționar de jurnalism*, 101; Sorin Preda, *Jurnalismul cultural și de opinie* (Polirom, 2006), 36-40;

⁴⁾ Formularea aparține lui Allen. Vezi „16. Arta de a scrie recenzii”, 207.

⁵⁾ Allen, „16. Arta de a scrie recenzii”, 210.

⁶⁾ *Ibidem*.

⁷⁾ *Ibidem*.

⁸⁾ Agnès, *Introducere în jurnalism*, 303; Preda, *Jurnalismul cultural și de opinie*, 36.

⁹⁾ Preda, *Jurnalismul cultural și de opinie*, 36.

¹⁰⁾ Agnès, *Introducere în jurnalism*, 303.

¹¹⁾ *Ibidem*.

¹²⁾ *Ibidem*.

¹³⁾ Allen, „16. Arta de a scrie recenzii”, 209.

exemple: „Deliciile și capriciile lecturii”, „Tragismul de priveghi”, „Moștenirea comisului Ioniță”, „Romanul kitsch. Când criticii se amuză”, „Exorcizarea epicului”, „Un critic de gust”, „Rafinatele delicii ale cultivatorului de mărar” și „Arderea de tot a poetului”. Titlurile informative, cum ar fi: „O demonstrație necesară”, „Pagini de critică literară”, „Actualitatea *Sburătorului*”, „Reabilitarea unui concept”, „Virtuțile comentariului”, „Fascinația compoziției” sau „Orgoliul intelectual”, atrag atenția asupra unor lucrări serioase. Un titlu precum „*Partitur montes...*”¹ poate crea o nedumerire unui cititor mai puțin familiarizat cu expresiile sau maximele latine, dar intenția gazetarului a fost aceea de a scoate în evidență că lucrarea comentată nu se ridică la nivelul așteptărilor. Rareori, titlul cărții recenzate este folosit de jurnalist ca titlu al recenziei („*Moara de pulbere*”, de pildă) sau este compus prin asocierea autor-titlu: „Romulus Cioflec: *Vârtejul*” și „Alex. Rudeanu: *Fratele norocos*”.

Titlurile sunt scurte, alcătuite din patru până la opt cuvinte. O abatere o reprezintă titlul „O personalitate a culturii românești din secolul al XVII-lea – erou de roman”. Nedeazăluind identitatea cărțurului, autorul incită astfel lectorul să parcurgă textul. Vasile Avram a fost un creator de titluri care invitau cititorul să pătrundă în universul textelor sale. Lărgind paleta, la o primă vedere zeci de titluri din culegerea de publicistică *Terra mirabilis* sunt tot atâtea dovezi concludente că jurnalistul a respectat cu exigență principiile redactării textelor pe care le-a publicat de-a lungul activității sale.

Textele supuse analizei se referă la volume de critică și istorie literară, proză, poezie teatru, estetică, note de călătorie etc. Autorul își dovedește competența în fiecare recenzie. Nu pierde din vedere etapele și nici nu-și ascunde opiniile critice în spatele unor afirmații călduțe. Face apel la ironie, dar nu atacă autorul, judecata sa de gust răsfrângându-se asupra neajunsurilor operei. Acroșarea cititorului se face prin intermediul titlului (mai sus am dat câteva exemple), fie prin ideile exprimate în intro-uri. Redăm, în cele ce urmează, câteva enunțuri care deschid unele paragrafe inițiale:

„Edgar Papu consacră recenta sa apariție editorială (*Din clasicii noștri. Contribuții la ideea unui protocronism românesc*, Ed. Eminescu, 1977) anticipațiilor române pe plan universal, pe care le urmărește sub imperiul unei reflexivități clasice, a unei înțelepte temporizări a avânturilor excesive, cu clarviziunea demonstrativă a eruditului, dar și cu o permanentă tentație a asocierilor – trăsături care-i caracterizează personalitatea eseistică.”²

„Există spirite, precum Dominic Stanca, pentru care poezia e o condiție vitală: se înrobesc ei de bună voie, o produc și o consumă cu ceremonie și religiozitate, cred în ea mai presus de orice – mai presus de viață – ca într-un tărâm al supremei salvări.”³

„Critica literară profesată de Petru Poantă are câteva trăsături care o individualizează în contextul criticii noastre tinere. Acestea țin deopotrivă de stil și de metodă: o frază laconică, bine ticluită, cu vădite însușiri plastice, un vocabular expresiv, adesea metaforic și calamburesc, o structură chintesentală a opiniilor, cu preferință mai degrabă pentru afirmația liberă și directă decât pentru expunerea metodologică rece și perifrastică, un stil impresionist am spune dacă acest cuvânt n-ar fi folosit uneori într-o accepție minimalizatoare.”⁴

„Există personalități față de care istoria este recunoscătoare mult mai târziu decât s-ar fi cuvenit, fie din pricină că epoca în care hazardul le-a fixat existența nu i-a putut recepta

¹ Acest titlu își are sorgintea în versul horatian „Parturiunt montes, nascetur ridiculus mus”, din *Ars poetica*.

² Vasile Avram, „O demonstrație necesară,” *Transilvania* 11 (1977):36.

³ Vasile Avram, „Edenul poeziei,” *Transilvania* 12 (1977): 27.

⁴ Vasile Avram, „Un critic de gust,” *Transilvania* 1 (1979): 34.

în dimensiunile proprii spiritualității lor, fie pentru că o întâmplare nefericită a ținut vreme îndelungată în spuză ei opera sau operele prin care urmau să-și definească valoarea. Așa s-a întâmplat și cu Ioan Caioni [...].”¹

Structurarea fiecărui text a fost planificată astfel încât să confere dinamism lecturii și să-i îndeplinească forma prin conținutul foarte concentrat. Deși recenzia, prin specificul ei, nu permite o prezentare prea detaliată a lucrării examinate, Vasile Avram reușea, datorită vastei sale culturi și talentului scriitoricesc, să integreze în miezul ei aspectele cele mai relevante, precum în fragmentul de mai jos:

„Eseul începe, cum e și firesc, cu o critică a criticii operei coșbuciene, de la studiul lui Gherea (punct de referință pentru o analiză temeinică, a creației lui Coșbuc, dar, din păcate, în mare parte sociologizantă), până la interpretările contemporane ale lui Vladimir Streinu, Gavril Scridon, A. Fochi, Mircea Tomuș etc., reținând unele opinii, dar, mai ales, eliminând prejudecăți, dintre care unele adânc înrădăcinate în decalogul receptării publice a poetului. În mod normal, un cititor confortabil ar aștepta, după toate acestea, un eșafodaj critic personal, o concepție monocromă, care să se statueze ca replică îndreptățită la divergența de opinii inventariate. Petru Poantă este însă și în această privință tot atât de lipsit de prejudecăți: renunță la o metodă riguroasă de monografiere, în favoarea unei disecții profunde și curajoase a textului poetic. De aici și tonul plin de savoare și nonșalanță al scrierii, libertatea tratării temelor, interferența și, adesea, nesincronizarea concluziilor. Adevărul e că, scriind despre Coșbuc, poți ușor adopta un stil neacademic, aproape oral, în genul calambururilor călinesciene. Important este însă aportul de originalitate a lui Petru Poantă la un subiect bătătorit uneori până la kitsch.”²

Verdictul, de cele mai multe ori, este plasat în ultimul paragraf. Chiar și în cazul unor lucrări care nu-i ofereau o satisfacție estetică deplină, Vasile Avram le evidențiază punctele tari, în speranța că autorul va izbuti, în viitor, să publice volume mai consistente:

„Dacă însă privim cartea lui Gelu Ionescu prin simpla exigență a împărtășirii impresiilor unor lecturi (și probabil că nici nu și-a propus altceva), citirea ei (fără prejudecăți) nu este lipsită de o anume savoare intelectuală.”³

„Efort lăudabil și mai ales necesar, cu condiția să vădească, în viitoarele studii pe această temă, răgazul unei limpeziri a conceptelor, tihna lucrului făcut cu «bătrânească» înțelepciune și siguranță.”⁴

„Dar să așteptăm viitoarea secvență a povestirii, anunțată de autor pe ultima pagină a cărții sub un titlu tot atât de atractiv: «Rușinea familie», dar mai ales viitoarele scrieri care să ilustreze mai pregnant incontestabilul talent de prozator al lui Alex. Rudeanu.”⁵

Iar în cazul unor studii convingătoare, le reliefa, fără parcimonie justă lor valoare:

„Nu putem încheia fără a remarca și calitatea de fin și rafinat stilist dovedită de Edgar Papu și în această carte, care, sub aspectul ei de simplitate modestă, înglobează structuri estetice esențiale. Rotunjirea ideilor, meșteșugita gradație a demonstrației, subtilitatea și,

¹ Vasile Avram, „O personalitate a culturii românești din secolul al XVII-lea – erou de roman,” *Transilvania* 2 (1981): 39.

² Vasile Avram, „Actualitatea clasicului,” *Transilvania* 1 (1977): 28-29.

³ Vasile Avram, „Deliciile și capriciile lecturii,” *Transilvania* 2 (1977): 36.

⁴ Vasile Avram, „Reabilitarea unui concept,” *Transilvania* 4 (1977): 41.

⁵ Vasile Avram, „Alex. Rudeanu: *Fratele norocos*,” *Transilvania* 5 (1980): 47.

în același timp, limpezimea de izvor a frazei, matura înțelepciune logică fac din lectura acestei scrieri o reală plăcere intelectuală.”¹

Sau:

„Principala calitate a cărții lui Titu Popescu ni se pare a fi aceea de a întreține un climat de interes pentru studiul estetic. Autorul este bine informat în perimetrul teoriilor de artă, deține date de interes asupra fenomenului artistic contemporan, are vocația de a sintetiza concepții și atitudini estetice încercând tablouri generice pe marginea unor curente de idei circulante în epocă.”

Concluzii

Textele analizate în articolul de față reprezintă doar câteva irizări din opera complexă a unui cărturar care a fost intens preocupat de studierea gândirii arhaice, a relației om-cosmos-divinitate, de antropologie și folclor, de estetică, filosofie, jurnalism, literatură, fiind, totodată, și autorul unor izbutite cărți de poezie, proză și teatru. Recenziile analizate ne confirmă că și după câteva decenii de la publicarea lor, funcțiile lor, cea de informare și cea de orientare estetică, și-au păstrat vitalitatea.

References:

- Agnès, Yves. *Introducere în journalism*. Traducere de Ovidiu Nimigean. Polirom, 2011.
- Allen, Rod. „16. Arta de a scrie recenzii”. În *Presa scrisă: o introducere critică*, Richard Keeble (coord.). Trad. de Oana Dan. Polirom, 2009.
- Avram, Vasile. *Terra mirabilis: publicistică*, ed.: Ștefan Mariș; postf.: Augustin Cozmuța. Editura Etnnologică, 2010.
- Avram, Vasile. „O demonstrație necesară,” *Transilvania* 11 (1977): 36-37.
- Avram, Vasile. „Edenul poeziei,” *Transilvania* 12 (1977): 27.
- Avram, Vasile. „Un critic de gust,” *Transilvania* 1 (1979): 34.
- Vasile Avram, „O personalitate a culturii românești din secolul al XVII-lea – erou de roman,” *Transilvania* 2 (1981): 39-40.
- Avram, Vasile. „Actualitatea clasicului,” *Transilvania* 1 (1977): 28-29.
- Avram, Vasile. „Deliciile și capriciile lecturii,” *Transilvania* 2 (1977): 36-37.
- Avram, Vasile. „Reabilitarea unui concept,” *Transilvania* 4 (1977): 41.
- Avram, Vasile. „Alex. Rudeanu: *Fratele norocos*,” *Transilvania* 5 (1980): 46-47.
- Mariș, Ioan. „Prefață: *Daimon-ul* creației lui Vasile Avram”, în *Vasile Avram, omul și opera: din Lemniul la Nicula – un ocol prin lume*, editor Ștefan Mariș. Editura Ethnologica, 2011.
- Martin, F. David, and Lee A. Jacobus. *The Humanities Through the Arts. Art Education*. 10th ed. McGraw-Hill Education, 2019.
- Popescu, Cristian Florin & Radu Bălbăie, *Mic dicționar de jurnalism*. Fundația Rompres, 1998.
- Preda, Sorin. *Jurnalismul cultural și de opinie*. Polirom, 2006.
- Șandru, Ilie. „Vasile Avram la *Informația Harghitei* 1968-1976”, *Informația Harghitei*, 20 octombrie 2015, 1 și 3.

BIONOTE:

Gabriel HASMAȚUCHI is an associate professor at "Lucian Blaga" University of Sibiu and has a PhD in philosophy at the Technical University of Cluj-Napoca (Doctoral School of Philosophy of the North University Center of Baia Mare). The researcher's fields of interest are philosophy, journalism, literature, religion, intercultural communication, and ethics. His doctoral thesis refers to the *Philosophical Structures in the writings of Nichifor Crainic*. His works - literary, scientific and didactic - have been published in journals

¹ Avram, „O demonstrație necesară,” 36.

and books in the country and abroad. Between 2016 and 2020, the author was editor-in-chief of *Sæculum* journal. Starting with 2017, Gabriel Hasmațuchi is a member of the Romanian Writers' Union - Sibiu Branch. Currently, the essayist runs *Eon* journal - a recently established publication.